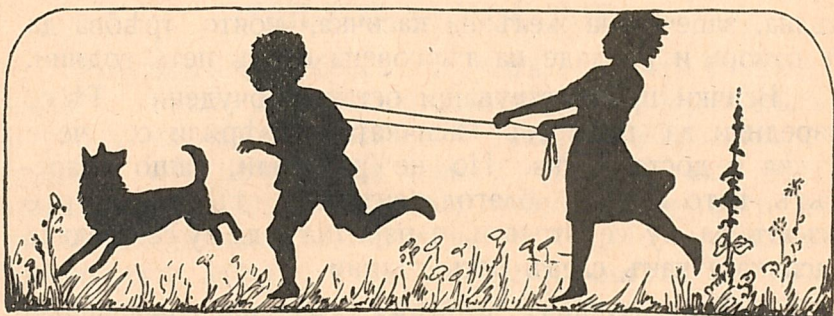

ПРЕДПРОЛѢТЬ

Покрай тъмната горица
Спи замръзнала рѣчица,
А надъ нея сж запѣли,
Свели клони почернѣли,
Орлякъ врабчови дружини
Изъ кжпини и глогини:
Чикъ-чирикъ, чири-рикъ —
Олелия, крѣсѣкъ, вѣкъ;
Сякашъ, пѣятъ не врабчета,
А звѣнятъ безброй звѣнчета.
— Събуди се, о рѣчице,
Ти заспала хубавице,
Бѣлокрилий топълъ югъ
Е пристигналъ вече тукъ
И надъ тихото поле
Е размахалъ днесъ криле.
Събуди се, о рѣчице,
Наша палава сестрице! —
И рѣката срѣдъ сѣня
Чува, какъ звѣнятъ, звѣнятъ.
Пука бързо ледоветѣ,
Весело надъ тѣхъ засвѣти
После трѣгва тя засмѣна,
Въ нова сребърна премѣна,
И запѣва изъ полето,
Тжжно, почернѣло клето.
Тихата ѝ пѣсенчица
Всѣко зрѣнце и тревѣца,
Щомъ зачуятъ, ще надникнатъ,
Неусѣтно ще поникнатъ.

Ст. Цанкова—Стоянова